

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda od 10.II 1969.

Vijeće: Gabro Badovinac, prof.dr Branko Jakaša, Petar Koceić

Povreda člana posade broda - Brodarova odgovornost - Brodar od svote koju na ime naknade mora platiti povrijeđenom članu posade ima pravo odbiti iznos koji je član posade primio iz osnove ugovora o osiguranju, koji je brodar sklopio s osigurateljem za osiguranje svoje odgovornosti za smrt i povrede članova posade svojih brodova - Član posade nema prava na naknadu štete za tzv. dijetalnu prehranu, ukoliko ne dokaže da mu je propisano uzimanje hrane koja je skuplja od uobičajene

Tužitelj je član posade broda, a tuženik je brodar čiji je član posade bio tužitelj. Spor se vodi o naknadi štete radi tjelesne povrede koju je na brodu pretrpio tužitelj. Nije sporno da je tuženik za štetu načelno odgovoran, nego su se stranke sporile o visini naknade štete.

U ovom sporu sud je zauzeo među ostalim i slijedeća stajališta:

Prigovor tužiteljev da se naknada koju je primio od osiguratelja ne može uračunati u naknadu razlike za bolovanje ne može se prihvatiti, jer je tuženi dokazao da je osiguranje svojih radnika za slučaj nezgode sklopio s osiguravajućim zavodom i plaćao premiju iz svojih sredstava. Iz Naredbe o izmjenama i dopunama Naredbe o materijalnim i ostalim troškovima poslovanja privrednih organizacija (Sl.1.SFRJ br.57/65) slijedi da se premije za osiguranje te vrste plaćaju na teret materijalnih troškova. Obzirom na to tuženi opravdano u pogledu odnosnog zahtjeva stavlja u račun tužitelju iznos koji je on primio s naslova osiguranja. Ova vrst osiguranja života članova posade od strane tuženoga, obzirom na namjenu može se smatrati kao jedna vrst osiguranja odgovornosti tuženoga, koja nastaje iz nezgoda koje mogu nastupiti pri radu njegovih radnika. Budući da je odnosno osiguranje sklopio tuženi s osiguravajućim zavodom za članove svje posade, opravdano je da se iznosi koje u ime naknade prime članovi posade s toga naslova uračunaju u primanja na ime naknade štete koju bi članovi posade mogli potraživati prema brodaru.

Što se tiče tužiteljevih zahtjeva za naknadu razlike za dijetalnu hranu za vrijeme bolovanja kao i kasnije dijetalnu hranu zbog nastalih tegoba, taj zahtjev tužiteljev nije osnovan. Poznato je da dijetna hrana ima slabiju kaloričnu vrijednost i sastoji se od lako probavljive hrane kao što je

mlijeko i mliječni proizvodi, povrće, jaja itd. Ova vrst ishrane u prosjeku ne poskupljuje životne troškove, jer su te vrsti hrane po cijinama na tržištu često jeftinije od hrane s visoko kaloričnom vrijednosti tj. tzv. jake hrane. Iznimno ako je bolesniku propisana specijalna dijeta koja se sastoji od naročito skupe hrane, mogla bi se takvom bolesniku priznati na ime troškova ishrane posebna naknada. Međutim u takvom slučaju bio bi oštećeni dužan dokazati da mu je propisana upravo tačno određena hrana i jelovnik, kao i dokazati da su cijene takve hrane na tržištu veće od cijena redovne hrane. U toku spora tužitelj nije dokazao da mu je propisana specijalna dijetna hrana s posebnim jelovnikom naročito skupih jela, pa se stoga ne može uzeti da su mu troškovi života zbog dijetne ishrane poskupili.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Prvostepena presuda od 4.IV 1969.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Emilio Pallua, prof.dr Branko Jakaša

Udar broda u obalu - Brodarova odgovornost - Zastara - Brodar se ne može u svoju korist pozivati na trošnost obale koju je njegov brod udarom oštetiio ako je zapovjednik bio upozoren na trošnost obale i pozvan da, zbog prijeteće oluje, privremeno napusti vez - Zastara iz ovih zahtjeva iznosi godinu dana - Brodar je dužan nadoknaditi štetu prouzrokovanu obali u omjeru prema njenoj trošnosti - Ostalu posrednu štetu nadoknadjuje u punom iznosu

Tužitelj je tvornica koja ima svoju obalu, a tuženik je brodar kojega je brod uz tu obalu bio privezan. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženikov brod udarom, koji je bio prouzrokovan olujnim vremenom, oštetiio njegovu obalu i traži da mu nadoknadi troškove popravka, a osim toga i troškove koje je on imao zbog toga što je svoju robu morao prevoziti u luku Split, jer je njegova obala navedenim oštećenjem bila neupotrebljiva. Tuženik se brani navodom da je obala bila u vrlo trošnom stanju, što dokazuje okolnošću da je tužitelju od strane nadležnih organa bio ostavljen kratki rok da obalu hitno popravi pod prijetnjom zabrane njene upotrebe.

Sud je udovoljio djelomično tužbenom zahtjevu koji se odnosi na popravak obale, a u cijelosti tuženika proglašio obaveznim za naknadu povećanih troškova koje je imao tužitelj zbog toga što je robu morao zbog ukrcaja prebacivati u Split.